

VIII Legislatura

L'anterior legislatura fou per al Parlament una legislatura de canvis, d'adaptació de mecanismes a les noves realitats del món actual. No fou només el cas del *nou Estatut* —el marc sobre el qual es desenvolupa l'acció de govern a Catalunya—, que concentrà en gran part l'atenció pública dels darrers tres anys. Calia fer del Parlament una institució més àgil i moderna, i també més propera a les persones.

I amb aquests objectius, prenent el relleu dels presidents anteriors i obrint nous camins, vam impulsar un nou reglament de la Cambra per fer menys feixucs els procediments que hi tenen lloc sense perdre el rigor necessari; vam impulsar el Canal Parlament; vam incidir sobre el *web* i l'ús de les noves tecnologies per tal de convertir-les en una eina corrent de comunicació de diputades i diputats amb la ciutadania; vam modificar el calendari de sessions plenàries per poder discutir l'actualitat del país amb immediatesa i no trobar-nos parlant de fred i nevades quan ja érem a l'estiu o de calor i incendis quan ja havia arribat l'hivern.

Així mateix, vam legislar sobre les ILP (iniciatives legislatives populars) per simplificar-ne els procediments i eliminar les barreres, perquè siguin enteses per la societat civil catalana com una opció útil i viable a l'hora d'impulsar determinades polítiques.

Malgrat tota aquesta feina, el context polític continua dibuixant un escenari en què una gran part de la ciutadania es manté allunyada de la política catalana. Encara més, hi continua havent una gran diferència entre el que es fa al Parlament i el que en percep majoritàriament la ciutadania. Les darreres mostres d'aquesta doble situació les tenim en l'alta abstenció que hi ha hagut en la consulta popular sobre l'Estatut i en les recents eleccions al Parlament.

El repte següent, per tant, és aconseguir que els instruments i mecanismes que hem

posat en marxa els darrers anys siguin utilitzats i menin a una major I+P, a una major implicació i participació de les persones en la política i en els assumptes públics de Catalunya. De fet, no es tracta només d'aconseguir percentatges d'abstenció menors en properes consultes electorals. Certament, cal recuperar índexs de participació superiors, però tan important o més és aconseguir una I+P de qualitat; aconseguir que el conjunt de la ciutadania tingui una major cultura política; fer del nostre un país cada cop més format en democràcia.

Si oferim això, si garantim a les persones una informació política plural i caracteritzada pel rigor, si desterrem determinats exercicis de manipulació i demagògia, si apostem pel diàleg, el pensament plural i la recerca de l'entesa que històricament han caracteritzat la nació catalana, aconseguirem evitar conflictes innecessaris i farem un gran pas per encarar els grans reptes de país amb fermesa.

Només des de la unitat, només amb la seguretat que dóna comptar amb un poble que no ignora els reptes comuns, podem fer de Catalunya un país en què les persones visquin cada cop millor i més lliures.

Ernest Benach és president del Parlament de Catalunya.

Article publicat a El País, el 16 de novembre de 2006